

Panium - Số mười ba

Trở lại Panium

Jeff Pippenger

2026-02-17

Từ Caesarea Philippi đến Caesarea Maritima, với một chặng dừng trên đường tại Núi Hiên Dung; Phêrô tượng trưng cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người đi tới mốc của Lễ Thối Kèn trong tuyến được xây dựng dựa trên hai tuyến, mỗi tuyến gồm hai mươi hai câu, của Lêvi ký hai mươi ba, song hành với mùa Lễ Ngũ Tuần vào thời Đức Kitô. Lêvi ký hai mươi ba, thập giá, Lễ Ngũ Tuần và việc Cornêliô sai người đến thỉnh Phêrô; tất cả được liên kết tuyến trên tuyến với biểu tượng của giờ thứ ba, thứ sáu và thứ chín.

Đức Kitô vào giờ thứ ba, thứ sáu và thứ chín trên thập giá; Phêrô vào giờ thứ ba và thứ chín trong Lễ Ngũ Tuần, và Cornêliô vào giờ thứ chín; Phêrô vào giờ thứ sáu tại Joppa và vào giờ thứ ba tại Caesarea Philippi, đều liên hệ với Đa-ni-ên chương mười một, các câu mười ba đến mười lăm, vì Caesarea Philippi cũng là Panium.

Phi-e-rơ đã rao giảng từ sách Giô-ên vào dịp Lễ Ngũ Tuần, và khi ông trình bày sứ điệp của mình cho gia quyến của Cornêliô, Đức Thánh Linh đã được đổ xuống trên dân ngoại, như đã được đổ xuống trên người Do Thái tại Lễ Ngũ Tuần. Sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh trên người Do Thái, rồi tiếp đến trên dân ngoại, là tiên trưng cho sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh trong những ngày sau đó. Sự tuôn đổ trong những ngày sau đó mang tính hai phần: bắt đầu bằng một sự rưới xuống vào ngày 11/9, rồi cuộc tiến triển đến sự công bố Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm, đi đến Luật Ngày Chủ Nhật, rồi trở thành Tiếng Kêu Lớn của thiên sứ thứ ba; nơi đó và khi ấy mưa rào muộn được tuôn đổ không chừng mực.

Vậy, hỡi các con cái Si-ôn, hãy mừng rỡ và vui mừng trong Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi; vì Ngài đã ban cho các ngươi mưa đầu mùa theo chừng mực, và Ngài sẽ khiến mưa rơi xuống cho các ngươi, tức là mưa đầu mùa và mưa cuối mùa, trong tháng thứ nhất. Các sân đập lúa sẽ đầy lúa mì, và các bồn ép sẽ tràn rượu và dầu. Ta sẽ hoàn lại cho các ngươi những năm mà châu chấu, sâu đo, sâu bướm, và cào cào đã ăn mất, đạo binh lớn của Ta mà Ta đã sai đến giữa các ngươi. Giô-ên 2:23-25.

Phi-e-rơ đại diện cho những người tham dự vào lịch sử của sự rưới ôn hòa ban đầu từ 9/11 đến luật ngày Chủ nhật, cũng như mưa cuối mùa, vốn khôi phục những "năm", tượng trưng cho bốn thế hệ của sự phản nghịch ngày càng leo thang của Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy trong tình trạng La-ô-đi-xê, đã bị tàn phá. Trong đền thờ, vào giờ thứ chín, Phi-e-rơ đã trình bày, theo sách Giô-ên, về sự khôi phục các "năm".

Vậy, hãy ăn năn và trở lại, để tội lỗi anh em được xóa sạch, hầu cho các thời kỳ tươi mới đến từ trước mặt Chúa; và Ngài sẽ sai Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng trước đây đã được rao giảng cho anh em; mà trời phải tiếp nhận cho đến thời kỳ phục hồi muôn vật, điều mà Đức Chúa Trời đã phán bởi miệng tất cả các đấng tiên tri thánh của Ngài từ khi thế gian bắt đầu. Vì Môi-se thật

đã nói với các tổ phụ rằng: “Đức Chúa Trời của anh em sẽ dậy lên cho anh em, từ giữa anh em, một đấng tiên tri như tôi; trong mọi điều người ấy sẽ nói với anh em, anh em hãy nghe theo người.” Và sẽ xảy ra rằng, mọi linh hồn nào không nghe theo đấng tiên tri ấy sẽ bị diệt trừ khỏi giữa dân. Phải, hết thảy các đấng tiên tri, từ Sa-mu-ên và các vị theo sau, phàm ai đã nói tiên tri, cũng đều đã báo trước về những ngày này. Công vụ các Sứ đồ 3:19-24.

Sự xóa sạch tội lỗi là công việc cuối cùng của Đấng Christ trong sự phán xét điều tra, và sự xóa sạch ấy khởi đầu tại nhà Đức Chúa Trời.

Vì đã đến thời sự phán xét phải khởi sự tại nhà Đức Chúa Trời; và nếu trước hết sự ấy khởi từ chúng ta, thì kết cục của những kẻ không vâng phục Tin Lành của Đức Chúa Trời sẽ ra sao? Và nếu người công bình còn khó được cứu, thì kẻ chẳng tin kính và kẻ có tội sẽ ở đâu? Vậy nên, những ai chịu khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy phó thác sự gìn giữ linh hồn mình cho Ngài trong khi làm điều lành, như cho Đấng Tạo Hóa thành tín. 1 Phi-e-rơ 4:17-19.

Phi-e-rơ đã hiểu tại Lễ Ngũ Tuần, và cũng tại nhà của Cornelius ở Xêdarê ven biển, rằng sách Giô-ên đang được ứng nghiệm. Lễ Ngũ Tuần tượng trưng cho Đạo luật Chủ nhật, khi sự phán xét được hoàn tất đối với nhà Đức Chúa Trời, rồi chuyển sang cho dân Ngoại. Thông điệp của ông tại Đạo luật Chủ nhật là cùng một thông điệp đã được rao báo khi Tiếng Kêu Nửa Đêm đến. Sự rao báo An-pha là khởi đầu của thời kỳ tiên tri kết thúc bằng sự rao báo Ô-mê-ga. Phi-e-rơ đại diện cho những người rao báo thông điệp, và thông điệp khởi đầu với sự được thêm quyền năng của nó, điều được đánh dấu bởi sự cởi buộc con lừa của Hội giáo. Con lừa được cởi buộc để đánh dấu sự khởi đầu của Tiếng Kêu Nửa Đêm, và nó lại được cởi buộc lần nữa tại Đạo luật Chủ nhật, là sự kết thúc của Tiếng Kêu Nửa Đêm.

Vì vậy, Phêrô cũng đại diện cho những người đã tiên báo cuộc tấn công của Hội giáo nhằm vào Hợp chúng quốc Hoa Kỳ. Thông điệp của Phêrô tại Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm là một sự hiệu chỉnh đối với thông điệp vốn đã đánh dấu sự thất vọng thứ nhất và khởi đầu của thời kỳ trì hoãn. Vì vậy, Phêrô đại diện cho những người rao truyền thông điệp của Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm và đã vượt qua kỳ khảo nghiệm nền tảng thứ nhất, kỳ khảo nghiệm đã đến vào năm 2024 và kết thúc vào ngày 8 tháng 5 năm 2025 với việc bầu chọn vị giáo hoàng người Mỹ đầu tiên, ứng nghiệm câu mười bốn của Đa-ni-ên đoạn mười một.

Giai đoạn từ Lễ Kèn cho đến Lễ Ngũ Tuần là bài thử thứ ba, đồng thời là phép thử quyết định, của mùa Ngũ Tuần được trình bày trong Lê-vi Ký 23. Một nguyên tắc về ba thiên sứ mà Bà White nêu ra cũng chỉ là số học căn bản: không thể có sứ điệp thứ ba nếu không có sứ điệp thứ nhất và thứ hai. Vì Phi-e-rơ rao giảng sách Giô-ên tại sự kiện Đạo luật Chủ nhật theo mô hình Ngũ Tuần, nên ông cũng giảng dạy Giô-ên ngay lúc khởi đầu việc công bố sứ điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm, vốn là phép thử quyết định và là bài thử thứ ba của mùa Ngũ Tuần. Do đó, Phi-e-rơ đại diện cho những người trung tín trong tiến trình thử nghiệm ba bước khởi sự khi Sự Mạc Khải của Đức Chúa Giê-su Christ được mở ấn, bắt đầu vào ngày 31 tháng 12 năm 2023. Nếu Phi-e-rơ hiện diện ở bước thứ ba, ắt hẳn ông đã đi qua hai bước trước đó, vì không thể có bước thứ ba nếu không có thứ nhất và thứ hai.

Thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn bắt đầu vào 9/11 và khai mở một quy trình thử nghiệm ba bước, được biểu hiện qua hồi kèn của 9/11 kêu gọi trở về với các nền tảng; rồi đến bài thử của nỗi thất vọng thứ nhất vào ngày 18 tháng 7 năm 2020. Bài thử thứ ba của lịch sử ấy là luật ngày Chủ nhật. Một thời kỳ đồng vắng mang tính tiên tri đã đến vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, và trong thời kỳ đồng vắng ấy, vào tháng 7 năm 2023, một “tiếng” bắt đầu cất lên, và rồi vào ngày 31 tháng 12 năm 2023, hai mươi hai năm sau 9/11, sự mở ấn Sách Khải Huyền của Đức Chúa Giê-su Christ bắt đầu. Khoảng thời gian từ năm 2023 cho đến luật ngày Chủ nhật (khi sự ứng nghiệm trọn vẹn của 2.300 ngày được hoàn tất) được nhận diện là bắt đầu với “23” và kết thúc với “23”, vì cánh cửa đóng ngày 22 tháng 10 năm 1844 là kiểu mẫu của cánh cửa đóng tại luật ngày Chủ nhật. Lời tiên tri 2.300 năm được biểu trưng bởi “23” trong 2.300.

Năm 1844 là sự kết thúc của lịch sử của thiên sứ thứ nhất và thứ hai. Lịch sử ấy khởi đầu với sự xuất hiện của thiên sứ thứ nhất vào năm 1798, và kết thúc bốn mươi sáu năm sau, vào năm 1844. Bốn mươi sáu năm ấy tượng trưng cho đền thờ của phong trào Miller mà Đấng Christ đã bắt ngờ bước vào năm 1844. Đền thờ của con người được thiết kế dựa trên "23" nhiệm sắc thể cho cả nam lẫn nữ, do đó đánh dấu "23" như một biểu tượng của công việc mà Đấng Christ đã khởi sự vào năm 1844. Công việc ấy là kết hiệp thần tính của Ngài với nhân tính của chúng ta. Chúa Giê-su dùng thể giới tự nhiên để minh họa cho điều thuộc linh, và công việc khởi sự vào năm 1844, vào lúc kết thúc 2.300 năm, được biểu trưng bởi sự kết hợp "23" nhiệm sắc thể nam với "23" nhiệm sắc thể nữ. Khi một người nam cưới một người nữ, họ trở nên một thịt, và hôn nhân ấy chính là điều Đấng Christ đã khởi đầu vào năm 1844. Cánh cửa đóng của năm 1844 tương ứng với cánh cửa đóng của luật ngày Chủ nhật, và biểu tượng của cánh cửa đóng ấy là "23".

Khoảng thời gian từ ngày 31 tháng 12 năm 2023 cho đến "23" của luật ngày Chủ nhật xác định một thời kỳ khởi đầu bằng "23" An-pha và kết thúc bằng "23" Ô-mê-ga. Nó cũng biểu trưng cho thời kỳ đền thờ của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Chính lịch sử ấy là một phân dạng của giai đoạn từ 9/11 cho đến luật ngày Chủ nhật. Năm 1844 được biểu thị bởi con số "23", và nó xác định sự khởi đầu của sự phán xét điều tra đối với người chết. 9/11 xác định sự khởi đầu của sự phán xét điều tra đối với người sống, vì thế 9/11 cũng mang con số "23". Thời kỳ từ 9/11 cho đến luật ngày Chủ nhật là một thời kỳ có "23" An-pha và "23" Ô-mê-ga. Giai đoạn từ 2023 đến luật ngày Chủ nhật là một phân dạng của giai đoạn từ 9/11 đến luật ngày Chủ nhật, và chính tại đó đền thờ của một trăm bốn mươi bốn nghìn được dựng lên. Đền thờ của phong trào Millerite là một giai đoạn bốn mươi sáu năm, nhưng trong những ngày sau rốt, "sẽ chẳng còn có thì giờ nữa"; và bốn mươi sáu năm của Millerite ở buổi khởi đầu của Phục Lâm giáo là kiểu mẫu cho cùng một thời kỳ ở phần kết thúc của Phục Lâm giáo, và thời kỳ ấy khởi đầu và kết thúc với "23", tạo nên con số bốn mươi sáu của Millerite.

Cả ba giai đoạn lịch sử đó đều biểu thị một tiến trình thử thách ba bước (Phong trào Millerite; từ 9/11 dẫn đến Luật Ngày Chủ Nhật; và từ 2023 dẫn đến Luật Ngày Chủ Nhật). Lịch sử ấy khởi đầu bằng tiếng kèn của Mi-ca-ên, Đấng đã làm cho Môi-se và Ê-li sống lại vào ngày 31 tháng 12 năm 2023; và khi Mi-ca-ên, tức là Đấng Christ, thực hiện sự phục sinh, Ngài làm như vậy với tiếng kèn.

Vì chính Chúa sẽ từ trời giáng xuống, với tiếng hô lớn, với tiếng của thiên sứ trưởng, và với tiếng kèn của Đức Chúa Trời: và những người chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. 1

Tê-sa-lô-ni-ca 4:19.

Micae là tổng lãnh thiên thần, và chính tiếng của ngài, hiệp với tiếng kèn của Thiên Chúa, gây nên sự sống lại, và thư Giuđa cho biết Micae đã làm cho Môsê sống lại.

Tuy nhiên, tổng lãnh thiên sứ Mi-ca-ên, khi tranh cãi với ma quỷ về thi thể của Mô-i-se, đã không dám đưa ra lời cáo buộc lằng mọ chống lại hắn, nhưng nói: Chúa quả trách người.
Giu-đe 1:9.

Đấng Christ, với tư cách là Tổng lãnh thiên sứ Mi-ca-ên, đã mở ấn sự mạc khải về chính Ngài vào ngày 31 tháng 12 năm 2023, khi Ngài phục sinh Mô-i-se và Ê-li, hai chứng nhân đã bị giết vào ngày 18 tháng 7 năm 2020. Rồi kỳ thử nghiệm nền tảng bên ngoài Alpha đã đến. Thiên sứ đã giảng xuống trong biển cố 9/11 thổi kèn của Giê-rê-mi khi Ngài kêu gọi những người trung tín trở về với các nền tảng của phái Millerite, và song song với đó, tiếng kèn của Mi-ca-ên khởi xướng kỳ thử nghiệm về các nền tảng. Kỳ thử nghiệm ấy được tiêu biểu bởi Đa-ni-ên 11:14, nơi “những kẻ cướp bóc dân người” xác lập khái tượng bên ngoài. Những người Millerite nhận định rằng chính La Mã đã ứng nghiệm câu ấy và thiết lập khái tượng.

Từ ngày 8 tháng 5 năm 2025, công cuộc kiến thiết đền thờ trên viên đá góc và viên đá móng đã bắt đầu. Ba mươi năm sau năm 1996—khi sứ điệp được mở ấn vào năm 1989 đã được chính thức thiết lập—tiến trình nhằm chính thức hóa sứ điệp được mở ấn vào ngày 31 tháng 12 năm 2023 đã bắt đầu.

Sự chính thức hóa năm 1996 của sứ điệp năm 1989 diễn ra sau hai trăm hai mươi năm kể từ khi đối tượng lịch sử của nó xuất hiện vào năm 1776. Việc mở ấn năm 2023 diễn ra hai mươi hai năm sau khi sự chính thức hóa năm 1996 được xác chứng vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, qua sự hiển lộ mang tính tiên tri của Hội giáo.

Phi-e-rơ đại diện cho các sứ giả của lịch sử thánh này, những người vượt qua cả phép thử về nền tảng lẫn phép thử về đền thờ. Phép thử về đền thờ bao gồm việc điều chỉnh sứ điệp đã thất bại của ngày 18 tháng 7 năm 2020. Ba mươi năm sau khi sứ điệp năm 1989 được chính thức hóa vào năm 1996, phép thử về đền thờ bao gồm công việc điều chỉnh rồi tái công bố sứ điệp về một cuộc tấn công của Hội giáo nhằm vào Nashville, Tennessee. Việc chính thức hóa sứ điệp năm 1989 được thể hiện qua việc xuất bản tạp chí mang tên Time of the End vào năm 1996. Tạp chí ấy trình bày sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một, và chỉ ra luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ. Theo sự quan phòng, một mục vụ đã ngưng hoạt động, vốn từ nhiều năm trước đã mang tên Future for America, đã được các giám đốc tiền nhiệm của mục vụ ấy, những người không có ánh sáng về sứ điệp năm 1989, trao lại cho mục vụ của chúng tôi.

Năm 1996, sứ vụ của chúng tôi trở thành Future for America, và một ấn phẩm đã được phát hành, trình bày thông điệp xác định tương lai của nước Mỹ như được thể hiện trong sáu câu cuối của Đa-ni-ên đoạn mười một. Hoa Kỳ đã khởi đầu sự trỗi dậy mang tính tiên tri của mình vào năm 1776, và "22" năm sau, vào thời kỳ cuối cùng năm 1798, Hoa Kỳ bắt đầu vai trò của mình như vương quốc thứ sáu theo lời tiên tri Kinh Thánh, "220" năm sau năm 1776. Năm 1996, thông điệp về Hoa Kỳ trong lời tiên tri đã được chính thức hóa. "220" năm kể từ 1776, và "22" năm từ mốc đó

đến 1798, liên hệ với William Miller, người đã trình bày bài diễn thuyết công khai đầu tiên của mình vào năm 1831, "220" năm sau khi Kinh Thánh King James được xuất bản. Khởi đầu và kết thúc của phong trào Phục Lâm nhấn mạnh việc chính thức hóa thông điệp được mở ấn vào thời kỳ cuối cùng.

Ba mươi năm sau 1996, tức năm 2026, kỳ thử nghiệm của đền thờ bao gồm công tác chỉnh sửa sứ điệp ngày 18 tháng 7 năm 2020. Như vậy, sứ điệp alpha năm 1989—sứ điệp dành cho thế hệ cuối cùng đã được chính thức hóa vào năm 1996—đã khai mở một giai đoạn ba mươi năm, kết thúc với kỳ thử nghiệm nhằm chỉnh sửa và chính thức hóa một sứ điệp. Ba mươi năm ấy là biểu tượng cho chức tể của một trăm bốn mươi bốn nghìn người, những người sẽ chính thức hóa sứ điệp của Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm. Phi-e-rơ đại diện cho những người thực hiện công việc ấy trong kỳ thử nghiệm đền thờ omega thứ hai.

Bà White cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời cho phép sự sai lầm xâm nhập vào giữa dân sự của Ngài, nhằm mục đích khiến họ nghiên cứu.

Đức Chúa Trời sẽ đánh thức dân sự Ngài; nếu các phương sách khác thất bại, thì các dị giáo sẽ xâm nhập vào giữa họ, để sàng sảy họ, tách chấu ra khỏi lúa mì. Chúa kêu gọi hết thảy những ai tin lời Ngài hãy thức dậy khỏi giấc ngủ. Ánh sáng quý báu đã đến, thích hợp cho thì giờ này. Đó là lẽ thật Kinh Thánh, bày tỏ những hiểm họa đang kề cận chúng ta. Ánh sáng này phải dẫn dắt chúng ta chuyên cần nghiên cứu Kinh Thánh, và thẩm tra một cách hết sức nghiêm cẩn các lập trường mà chúng ta đang giữ.

Phát biểu này là một phần của một đoạn văn sẽ khép lại toàn bộ bài viết này. Trong các bài viết và trong các buổi họp Zoom ngày Sa-bát của chúng ta, tôi đã nhầm lẫn một số biểu tượng khi chúng ta xem xét Đa-ni-ên 11:10–15, và mặc dù chúng ta đã thực hiện những điều chỉnh cần thiết, tôi đã bị chệch hướng khỏi việc theo đuổi phần kết luận của loạt bài về Panium—trận chiến dẫn đến luật ngày Chủ nhật. Giờ đây đã đến lúc trở lại với Panium, và khi làm như vậy, chúng ta sẽ có thêm một dòng chứng cứ được đại diện bởi Phi-e-rơ tại Sê-sa-rê Phi-líp, tức là Panium.

Giờ đây chúng ta sẽ trở lại với việc khảo sát các câu 10 đến 16 của Đa-ni-ên chương 11, những câu vốn minh họa lịch sử ẩn tàng của câu 40. Chúng ta đã tạm dừng vào tháng Chín, vì vậy đã khoảng năm tháng trôi qua.

Phêrô khuyên các anh em mình hãy “tăng trưởng trong ân điển và trong sự hiểu biết về Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Giê-xu Christ.” Hễ khi nào dân sự của Đức Chúa Trời tăng trưởng trong ân điển, họ sẽ không ngừng đạt được sự hiểu biết sáng tỏ hơn về Lời Ngài. Họ sẽ nhận ra ánh sáng mới và vẻ đẹp mới trong những chân lý thánh của Lời ấy. Điều này đã đúng trong lịch sử Hội Thánh qua mọi thời đại, và sẽ còn tiếp diễn như thế cho đến tận cùng. Nhưng khi đời sống thuộc linh chân thật suy giảm, khuynh hướng thường thấy là ngừng tiến bộ trong sự hiểu biết về lẽ thật. Người ta an lòng với ánh sáng đã nhận được từ Lời Đức Chúa Trời và không khuyến khích bất kỳ sự khảo cứu thêm nào về Kinh Thánh. Họ trở nên bảo thủ và tìm cách tránh né thảo luận.

Việc trong vòng dân sự của Đức Chúa Trời không có tranh cãi hay xao động không nên được coi là bằng chứng dứt khoát rằng họ đang giữ vững giáo lý lành mạnh. Có lý do để lo ngại rằng

họ có thể không phân định rõ ràng giữa lẽ thật và sai lầm. Khi không có những câu hỏi mới nảy sinh từ việc nghiên cứu Kinh Thánh, khi không có sự khác biệt quan điểm nào xuất hiện để thúc đẩy người ta tự mình tìm kiếm trong Kinh Thánh nhằm bảo đảm rằng họ có lẽ thật, thì sẽ có nhiều người ngày nay, cũng như thuở xưa, bám chặt vào truyền thống và thờ phượng điều họ chẳng biết là gì.

Tôi đã được cho thấy rằng nhiều người xưng mình có sự hiểu biết về lẽ thật hiện tại nhưng lại không biết mình tin gì. Họ không hiểu những bằng chứng cho đức tin của họ. Họ không đánh giá đúng đắn công việc dành cho thời điểm hiện nay. Khi thời kỳ thử thách đến, có những người hiện đang rao giảng cho người khác sẽ nhận thấy, khi xem xét các lập trường mình đang giữ, rằng có nhiều điều họ không thể đưa ra lý do thỏa đáng. Cho đến khi được thử luyện như vậy, họ không biết sự thiếu hiểu biết lớn lao của mình. Và có nhiều người trong hội thánh mặc nhiên cho rằng họ hiểu điều mình tin; nhưng cho đến khi nảy sinh sự tranh luận, họ không biết sự yếu kém của chính mình. Khi bị tách khỏi những người đồng đức tin và buộc phải đơn độc đứng ra giải thích niềm tin của mình, họ sẽ ngạc nhiên khi thấy những ý niệm của họ về điều họ đã chấp nhận là lẽ thật rồi rầm đến mức nào. Chắc chắn rằng giữa chúng ta đã có sự lia bỏ Đức Chúa Trời hằng sống và quay sang loài người, đặt sự khôn ngoan của con người thay cho sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời sẽ đánh thức dân Ngài; nếu các phương cách khác thất bại, những dị giáo sẽ len lỏi vào giữa họ để sàng sảy họ, phân trấu ra khỏi lúa mì. Chúa kêu gọi tất cả những ai tin Lời Ngài hãy thức dậy khỏi giấc ngủ. Ánh sáng quý báu đã đến, thích hợp cho thời điểm này. Đó là lẽ thật Kinh Thánh, cho thấy những hiểm họa đang ập đến trên chúng ta. Ánh sáng này phải dẫn dắt chúng ta đến việc chuyên cần nghiên cứu Kinh Thánh và xem xét thật kỹ lưỡng và nghiêm khắc những lập trường mà chúng ta đang nắm giữ. Đức Chúa Trời muốn mọi khía cạnh và lập trường của lẽ thật được tra xét cách triệt để và bền bỉ, trong sự cầu nguyện và kiêng ăn. Các tín hữu không được an nghỉ trong những giả định và các ý niệm mơ hồ về điều gì cấu thành lẽ thật. Đức tin của họ phải được đặt vững chắc trên Lời Đức Chúa Trời, để khi thời kỳ thử luyện đến và họ bị đưa ra trước các hội đồng để trả lời về đức tin của mình, họ có thể trình bày lý do về niềm hy vọng ở trong mình, cách nhu mì và kính sợ.

Hãy khuấy động, hãy khuấy động, hãy khuấy động. Những chủ đề mà chúng ta trình bày trước thế giới phải là một thực tại sống động đối với chúng ta. Điều quan trọng là, khi bảo vệ các giáo lý mà chúng ta xem là những tín điều nền tảng của đức tin, chúng ta không bao giờ được cho phép mình sử dụng những lập luận không hoàn toàn vững chắc. Những lập luận như vậy có thể đủ để làm đối phương im tiếng, nhưng chúng không tôn vinh chân lý. Chúng ta nên đưa ra những lập luận vững chắc, không chỉ khiến đối phương im tiếng mà còn chịu được sự xem xét sát sao nhất và sự thẩm tra kỹ lưỡng nhất. Đối với những người tự rèn luyện mình như các nhà tranh luận, có một mối nguy lớn là họ sẽ không sử dụng Lời của Đức Chúa Trời một cách công bằng. Khi đối diện với một người phản đối, nỗ lực tha thiết của chúng ta phải là trình bày các chủ đề theo cách khơi dậy được sự xác tín trong tâm trí người ấy, thay vì chỉ tìm cách làm cho tín hữu thêm vững tin.

Dù trình độ trí tuệ của con người có tiến bộ đến đâu, chớ đừng bao giờ nghĩ rằng không cần phải tra xét Kinh Thánh một cách kỹ lưỡng và liên tục để nhận thêm ánh sáng. Là một dân, mỗi

người trong chúng ta được kêu gọi trở thành người nghiên cứu lời tiên tri. Chúng ta phải tỉnh thức cách sống để có thể nhận biết bất cứ tia sáng nào mà Đức Chúa Trời bày tỏ cho chúng ta. Chúng ta phải nắm bắt những tia lóe đầu tiên của lẽ thật; và qua sự nghiên cứu trong tinh thần cầu nguyện, chúng ta có thể nhận được ánh sáng rõ ràng hơn để trình bày cho người khác.

Khi dân của Đức Chúa Trời an nhàn và thỏa mãn với sự soi sáng hiện có, chúng ta có thể chắc chắn rằng Ngài sẽ không ban ơn cho họ. Ấy là ý muốn của Ngài rằng họ phải không ngừng tiến lên để tiếp nhận ánh sáng đã gia tăng và còn luôn luôn gia tăng, đang chiếu rọi cho họ. Thái độ hiện tại của Hội Thánh không đẹp lòng Đức Chúa Trời. Đã len lỏi vào một tinh thần tự cậy khiến họ không thấy nhu cầu về thêm lẽ thật và ánh sáng lớn hơn. Chúng ta đang sống trong một thời kỳ khi Sa-tan đang hoạt động ở bên hữu và bên tả, trước mặt và sau lưng chúng ta; thế mà, với tư cách là một dân, chúng ta lại đang ngủ mê. Đức Chúa Trời muốn cho vang lên một tiếng nói đánh thức dân Ngài để hành động.

Thay vì mở rộng tâm hồn để đón nhận những tia sáng từ thiên thượng, một số người đã hành động theo chiều hướng ngược lại. Cả qua báo chí lẫn từ tòa giảng, đã có những quan điểm được trình bày liên quan đến sự thần cảm của Kinh Thánh mà không có sự ấn chứng của Thánh Linh hay của Lời Đức Chúa Trời. Chắc chắn rằng không một người nào, hoặc một nhóm người nào, nên mạo muội đưa ra các lý thuyết về một đề tài hệ trọng đến thế nếu không có một lời “Đức Giê-hô-va phán như vậy” rõ ràng để hậu thuẫn. Và khi những con người vốn bị bao bọc bởi các yếu đuối nhân loại, bị những ảnh hưởng chung quanh tác động ít nhiều, và mang những khuynh hướng bẩm sinh lẫn được rèn luyện vốn rất xa với sự khôn ngoan hay tâm trí hướng về trời, lại dám đem Lời Đức Chúa Trời ra xét xử và phán quyết điều gì là thuộc về Đức Chúa Trời và điều gì là thuộc về loài người, thì họ đang hành động không có sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời. Chúa sẽ không ban phước cho một công việc như thế. Hậu quả sẽ tai hại, cả cho người dân thân vào đó lẫn cho những kẻ xem nó là công việc đến từ Đức Chúa Trời. Sự hoài nghi đã được khơi dậy trong tâm trí nhiều người bởi các lý thuyết được trình bày về bản chất của sự thần cảm. Những hữu thể hữu hạn, với những quan điểm hẹp hòi và thiên cận của mình, lại tự cho mình có thẩm quyền phê phán Kinh Thánh, mà nói rằng: “Đoạn này là cần thiết, còn đoạn kia thì không cần thiết, và không được thần cảm.”

Đấng Christ đã không ban ra bất cứ chỉ dẫn nào như thế đối với Kinh Thánh Cựu Ước, phần duy nhất của Kinh Thánh mà người đương thời của Ngài có được. Những lời dạy của Ngài nhằm hướng tâm trí họ về Cựu Ước và làm cho các chủ đề trọng đại được trình bày ở đó hiển lộ trong ánh sáng rõ ràng hơn. Suốt bao thời đại, dân Israel đã tự tách mình khỏi Đức Chúa Trời, và họ đã đánh mất sự nhận biết đối với những lẽ thật quý báu mà Ngài đã ủy thác cho họ. Những lẽ thật ấy bị che phủ bởi các hình thức và nghi lễ mê tín, những thứ che giấu ý nghĩa chân chính của chúng. Đấng Christ đã đến để dẹp bỏ những tạp vật đã làm mờ lấp vẻ rực rỡ của chúng. Ngài đặt chúng, như những bảo ngọc quý giá, vào một khung gắn mới. Ngài cho thấy rằng, trái ngược hẳn với việc khinh chê sự lặp lại các lẽ thật xưa cũ quen thuộc, Ngài đã đến để khiến chúng xuất hiện với đúng sức mạnh và vẻ đẹp của chúng, một vinh quang mà người đương thời của Ngài chưa hề nhận ra. Tự chính Ngài là Tác Giả của những lẽ thật được mặc khải ấy, Ngài có thể mở ra cho dân chúng ý nghĩa chân thật của chúng, giải phóng họ khỏi những cách giải thích sai lạc và các học thuyết giả dối mà các nhà lãnh đạo đã tiếp nhận để phù hợp với tình trạng không được thánh hiến của chính họ, với sự nghèo nàn thuộc linh và sự

thiếu vắng tình yêu đối với Đức Chúa Trời. Ngài đã gạt bỏ những gì đã cướp đi sự sống và quyền năng sinh động của các lễ thật này, và trao trả chúng lại cho thế gian với tất cả sự tươi mới và sức mạnh nguyên thủy của chúng.

Nếu chúng ta có Thánh Linh của Đấng Christ và là những người đồng lao với Ngài, thì bổn phận của chúng ta là tiếp tục công việc mà Ngài đã đến để thực hiện. Các lễ thật của Kinh Thánh lại một lần nữa bị che khuất bởi tập quán, truyền thống và giáo lý sai lầm. Những giáo huấn sai lạc của nền thần học thịnh hành đã khiến hàng ngàn, hàng vạn người trở nên hoài nghi và vô tín. Có những sai lầm và mâu thuẫn mà nhiều người quy cho là giáo huấn của Kinh Thánh, nhưng thật ra chỉ là những cách giải nghĩa Kinh Thánh sai lạc, được chấp nhận trong các thời đại tăm tối của giáo hoàng. Vô số người đã bị dẫn dắt đến chỗ ôm giữ một quan niệm sai lạc về Đức Chúa Trời, cũng như người Do Thái, vì bị những sai lầm và truyền thống đương thời làm cho lạc hướng, đã có một quan niệm sai lạc về Đấng Christ. ‘Giá như họ đã biết, thì họ đã không đóng đinh Chúa vinh hiển.’ Bổn phận của chúng ta là bày tỏ cho thế gian biết bản tính chân thật của Đức Chúa Trời. Thay vì chỉ trích Kinh Thánh, chúng ta hãy tìm cách, bằng giáo huấn và gương mẫu, trình bày cho thế gian những lễ thật thánh khiết, ban sự sống của Kinh Thánh, để chúng ta có thể ‘tuyên rao sự ngợi khen của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm vào ánh sáng lạ lùng của Ngài.’

Những sự dữ đã dần dần len lỏi vào giữa chúng ta, âm thầm dẫn các cá nhân và các hội thánh xa rời sự tôn kính đối với Đức Chúa Trời, và ngăn chặn quyền năng mà Ngài mong muốn ban cho họ.

“Hỡi anh em, hãy để Lời Đức Chúa Trời giữ nguyên như vốn có. Chớ để sự khôn ngoan loài người cả gan làm suy giảm uy lực của bất kỳ lời tuyên bố nào trong Kinh Thánh. Lời lên án nghiêm khắc trong Sách Khải Huyền phải cảnh tỉnh chúng ta đừng chọn lấy lập trường như thế. Nhân danh Thầy tôi, tôi truyền bảo anh em: ‘Hãy cởi giày khỏi chân người, vì nơi người đang đứng là đất thánh.’” Testimonies, tập 5, 707-711.